

Nordmands Sang.

(Av J. L. Pedersen).

Synges som: Mellem Bakker og Berg ut mot Havet
Mellem Fjelde, i Dale, paa Bakker
Og paa Sletter Nordmændene bor.
Der arbeides med Ploge og Hakker.
Der Smaagutter og Piger blir stor.

Nogle bor ogsaa ut imot Havet,
De ernæres ved mange slags Fisk.
Herren Gud har det saaledes lavet:
Mad faar Alle paa Bord og paa Disk.

Nogle bor ut paa Holmer og Øyer,
De er altid omgivet af Hav.
Storme kræver tidt, at de sig føier
For at undgaa uhyggelig Grav.

Livet der er ei Lek under Latter,
Der maa kjæmpes med Mod imod Nød.
Ogsaa der kræver Samfundet Skatter;
Og saa trænges det daglige Brød.

Men naar Havets Rigdomme fremkomme,
Og naar Veiret da er føielig,
Kan man dels fylde Baater og Lomme;
Folk da synes, de er lykkelig.

Mange gode Ting Gud os mon give,
Han selv Omsorg for Alle jo bær'.
Han har givet og opholder Livet,
Han os alle i Armen sin bær.

U.S. [1918]. V box 29:862

Fiskemængder i Havet jo vrimle,
Den Rigdom er umaadelig stor.
Sol og Maane og Stjerner paa Himlen
Er til Nytte for Alle paa Jord.

Aarlig Herren os gir Markens Grøde,
Mange gode Ting voxer paa Jord.
Hvert Menneske, hvert Dyr faar sin Føde,
Herrens Godhed imod os er stor.

Korn ayles, og mange Poteter
Faar enhver, som arbeide kun vil.
Høns og Kuer og Sauer og Gjeter
Findes her; og tidt fiskes her — Sild.

Torv og Ved vi til Brændsel og have,
Det er godt, naar vi ei kan faa Kul.
Alle gode Ting er jo Guds Gave,
Av hans Godhed al Verden er fuld.

Bær og Blomster vi og kunne finde,
Dem vi plukke til Nytte og Pryd.
Synge kan vi og ude som inde,
Allesteds bør vi sky hver Udyd.

Mange er Norges Elve og Bække,
Herlig er Landets Rigdom paa Vand.
Liv, Kraft, Virksomhed dette mon vække,
Skaber Lys i Byer og paa Land.

Mineralier findes i Fjelde,
Jern, Kobber og mange slags Erts.
Nogle fik derved Rigdommens Vælde,
Undertiden det dog gik paatvers.

Penge tidt bleven er til Ulykke:
Sind og Hjerter tog Skade derav.
Bedste Pagt tidt gik derved istykker,
Mange sank i ulykkelig Grav.

Skovrigdommen er prægtig i Landet,
Den har Velstand og Livslykke skabt.
Næringen er ei der som paa Vandet,
Hvor Værdier saa ofte gaar tabt.

Jorden dyrkes, men ei som den skulde,
Hver Beboer bør agte herpaa.
Hvis al Mark blir ret brugt, da man fulde
Kjeldere og Brødkurve vil faa.

Samfundslovene Ondskaben tæmmer,
Ellers Ingen fik være ifred.
Mange dog Pligt og Ære forglemmer,
De i Jammer sig selv sænke ned.

De, som ofte paa Havet maa fare,
Tidt udsættes for Fare, ja Nød.
Er de Herrens — vil han dem bevare,
Han har Magt til at redde fra Død.

Til Arbeide vi flittig bør være,
Dertil har jo Vorherre os skabt.
Flid og Retsind det er jo en Ære,
Ved Udyder al Lykke gaar tabt.

Nøisom, tarvelig Alle bør være,
Ødselhed er en Last og en Skam.
Andres Byrder vi hjælpsom bør bære,
Dem veilede, som vil finde frem.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40

0 mm

0 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40

Lydighed, Ydmyghed, gode Sæder
Pryde skal baade Kvinde og Mand.
Stolt Selvraadighed er ingen Hæder,
Hovmod skampletter som skiddent Vand.

Her i Norge faar Børn gaa i Skole,
Mange nyttige Ting læres der.
Alle de, som paa Herren vil stole,
Dem han hjælper — han Alle er nær.

Og hvad Godt de i Skolen faa høre,
Skal ei glemmes, men kommes ihu.
Det man lærer, det skal man og gjøre,
Ellers gaar Livets Lykke itu.

Ja i Norge er deiligt at leve,
Her vi trygt kunne bygge og bo.
Her vi ikke forgjæves skal stræve,
Gid vi havde mer Gudsrygt og Tro!

Over Fjeldene bør vi ei klage,
De os lære mod Himlen at se.
Og naar endt her er Jordlivets Dage,
Faar vi himmelske Kanaan se.

Ingen tælle kan dem, som tilsammen
Komme did og er allesteds fra.
Tusind Stemmer skal da synge Amen
Og evindeligt Halleluja.

Et Barn, 32 Mdr. gammel, gav Idéen til denne
Sang ved at synge bl. a.: »Glade Jul«, »Aftensolen
smiler,« »Mellem Bakker og Berg« o.s.v. — Den
lille »Erling N. Glæsta« blev faa Mdr. gammel
moderløs og senere omhyggelig pleiet af sin
ugifte Faster, som med Held har opdraget ogsaa
andre uvedkommende Barn.

(Se Math. 18, 5).